

našati, kakor bi se Vam iz hvaležnosti do g. Golloba slišalo, ker le z njih pomočjo ste Vi sedaj pri Sv. Trojici. Premislite malo nazaj na čase, ko ste še med Vašimi kranskimi bratci stanovali. Tedaj ko ste še turške žganjke tolkli in kozje mleko pili, ste ja kakor slišati zelo ponižni bili; le sedaj ko ste se med Štajerci najedli, sedaj bi moralo pred Vami vse izginiti, kar Vam ni všeč? Ali trojiška „trdnjava“ je sezidana na podlagi resnice in pravičnosti in ta podlaga je tako močna, da je vsi kranski privandraci nikoli ne bodo podrl. In mi bomo delovali dalje po naši poti za blagor Štajercev.

Od svetega Andraža v Slov. goricah. Malokdaj se sliši kaj iz naše župnije. Pomisli, dragi „Štajerc“, da smo še za meglo in ne vemo kdaj se vzbudimo iz „črnega“ spanja. Za danes eva ti nekaj novic! Pretečeni teden so pogoreli tukaj župnijski hlevi in je bil grozovit ogenj. Nekateri „gfratjarce“ iz Marijine stotnije so celo videle neke v listju hudiča goreti. Lahko mogoče! Ljudje govorijo, da je nastal ogenj vsled še žarečega pepela, ki se je nahajal v eni kišti v kolarnici. G. župnik pa sumijo „hudobno roko“. Mogoče je prvo in drugo... Torej hlevi so pogoreli, kdo bode stavil nove? Ja, ubogi dobri župljani bodo zidari novih hlevov, čeravno od njih nimajo koristi. Kdo je prodal lepo živino, ki se je v teku let vzredila v teh hlevih, kdo je bil gospodar, ko je bilo vse polno mrve in drugih reči? Gospod župnik in sedaj, dragi faran, si zopet ti gospodar! Razvaline so tvoje, delaj, neumna stvarca, drugače ne boš zveličan. Sedaj naj vpraša g. župnik, kdo bo plačal. On že ve, kdo da molči; le kadar mu naznani kak revež, ki menda po načelih kat. cerkve; tudi pravico zahtevati drage ceremonije, da mu je umrla žena ali otrok, ga nahrulijo častivreden gospod z srce bodečimi besedami: „Kdo bo plačal?“... Niti stola ne dobiš v župnišču, ako nisi posebni ljubljene in nehoti si človek misli, kdo je tukaj gospodar, faran ali župnik. Da, gospodar je faran in župnik hlapec, zviti hlapec. Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe in pokopaj mrtve, pa ne samo za par grošev; tako je učil Kristus naše sedanje denarja željne gospode. Ali enkrat bo bisaga polna in mislim, da še pridejo časi, ko ne bo župnik pastir božje črede in obenem tudi govede. Dovolj bo mu mastna plača, čeravno pogrebi ne bodo več tako dragi. Upajmo, propad je gotov, ker si ga žele sami, saj tudi oni ne verujejo več na pekel, drugače bi živeli drugače; in ti ubogi župljan veruj!... Pomisli, dragi „Štajerc“, 13 polovnjakov vina so nabrali naš župnik, samo za sveto daritev določenega. Ah, to bodo blagoslovljene maše pri Andražu, še bolj kakor so bile do sedaj večernice! (namreč pijane)... Po celi župniji se je napovedala rabota, vendar zavedni ljudje pravijo, da „naj tisti i püvle ker i je jünce oda!“ Prav imajo! Dobiček, ki ga doprinašajo hlevi, gre le v farški žep in nekaj tudi dobe pridne pobožne ženske, ki se rede na stroške faranov v župnišču. Saj se vidi, kako lepo žive farške kuharice v penziji. Odkod so

dobile denar, zakaj?... Še nekaj! Pred kratkim je bila tukajšnja gospica za botro tukajšnjem trgovcu. Gospod ne morejo videti te gospice in skoraj ne bi hoteli krstiti. Vnel se je preprič v tem svetem prostoru, kjer je v oltarju Odrašenik sveta... Celo novomodni klobuk gospice ni bil všeč gospodu! Kaj tacega pa je že nečuvana predznost, da se kaj takoršnega godi v prostoru, kjer se delijo, kakor pravi letošnji Mohorjev koledar, sveti zakramenti zastoj. Ha, ta koledar pač ni lažnjivec! Ja gospod župnik, z Vašimi blagimi ženskami, deklarirano, lahko delate kaj hočete, ali z župljani ni dobro češenj zobati, saj vsak udarec zvonov, ki smo jih kupili mi, Vam plačamo in vi ste zaukazali, da se niti opoldan ne sme zvoniti z velikim. Radi bi že v kratkem slišali njegov glas v od Vas zavržene Smolince, katere tako hudo sovražite, da jih celo imenujete iz prižnice. Dali smo Vam grah namesto žita, ali drugo leto še graha ne dobite. Spoznali smo, da je vse skupaj le „kšeft“ in cerkev kraj, v kojem se agitira in pridiguje sovraštvo napram vsem onim, ki ne trobijo v farški rog. Božji nasledniki bi naj bili sedanji župniki? Pje, pamet!... Več Smolinčanov.

Sv. Anton v Slov. gor. Dragi „Štajerc“! Ker od nas redkokrat kaj dobiš in slišiš, pa tedaj pošteno primi naše pridne klerikalce. Napravo popiši našega vrlega kmeta Rues-a v Brengovi, kateri je hotel poslati biti „podnačelnik“ Trojiške posojilnice, in nam je vsem Antonjevcem naredil veliko sramoto. Dosedaj smo ga imeli za poštenjaka; a sedaj vidimo, da je pravi klerikalec od pet do glave. Bahal se je na Ptuj v eni gostilnici, da ima v Trojiški posojilnici denar vloženi in mu zdaj mora posojilnica takoj izplačati denar. To je grda laž! Niti vinarja nima vložnega, ampak resnica je, da je en par tisočakov dolžen; in imel je trdega Nemca za poroka, kateri mu je na dan volitve odstopil in mu med vsemi volilci rekel, da mu noče več biti za poroka. To je bila velika sramota za tega nasprotnega voditelja. Rues, kaj mi vse zvemo! Žalostno pot si imel proti domu, ker še v gostilni, kjer si hotel z žlahtno kapljico okrepčati, ki pa ti je kri vznemirila tako, da si bil naenkrat na prostem zraku. Bežal si proti lesu kakor kaka prestrašena lisica, in od tamkaj si žalostno gledal nazaj, kaj se bo menda zgodilo tvojemu prijatelju Kovašec-u. Ta pa je milo prosil gostilničarja, da ga naj brani pred razburjenimi kmeti, kateri so mu hoteli njegovo hujskanje poplačati. Skril se je takoj v drugo sobo, in tamkaj od samega straha pod posteljo splazil. Tako se je godilo tem dvema, ki sta hotela nemir in prepričati, pa sta sama sebi škodovala. To njima naj ostane za večni spomin. Prihodnjic popišem deželnega dolgo-prstnega...

izpogovoriti. In imel je „prepričanje“, ni Mihče, kajti kdo v Spuhlju bi ne imel prepričanja? To Mihčevo „prepričanje“ je bilo podobno žlahtnemu kamenju „opalu“; enkrat je bilo plavo, potem vijoletno, potem rumeno. Spreminjalo se je to Mihčevo „prepričanje“, le prav ni bilo nikdar posebno globoko. Mihče Ploj vedel bi o tej zadevi mnogo povedati; kajti Brendič nosili so najprve škric Plojvega trna, potem pa so mu razpraskali obraz... Spuhljski Miha je torej govoril... sakrabolt, to pa že nekaj! Svoj čas „govoril“ je le svoj kravič dekl in še ta mu je baje figa kazal, kajti Mihčevo krščanska ljubezen je imela dovolj nezakonskih plodov... Miha je „govoril“ in svetovno časopisje ni možakarja niti omenilo. To je žalostno! Kajti Miha Brendič je tukaj nekaj!... Desetkrat že smo ponavljali, da Miha govoril in zdaj povemo še, da je govoril — v državni zbornici. Kajti —

Miha, Miha, Miha,
konjske repe ne viha,
Miha naš je izbran,
tacega iščeš zamaj,
eden samo je Miha...

Torej še enkrat: Miha je govoril... Sakrabolt, to niso mačkine solze! Miha je Miha, pravzaprav je MIHA, kajti na najvišjem spuheljskem spomeniku postavili bodo njegove spomene, in kateremu bodo zapisane črke z njegovim imenom!... Miha je govoril — ali kje? Govoril je v državni zbornici, kot državnozbornski poslanec! Res, imel je svojo „Jungfernerrede“. Predsednik je zaspal, zapisnikarji so zaspali, gosti na galeriji so zaspali, stenografi so zaspali, muhe na steni so zaspale, vse, vse je spalo. — Miha pa je čital iz nemškega spisa, nega listka svoj „govor“... Oj sreča muhe, ki ste spale!... Sicer pa bode kakšno hudobno vprašal, kaj je pravzaprav Mihče „govoril“. Muhe so spale in zato nam ne morejo ničesar povedati. Kaj je torej vsmljen Bog dopustil Brendiču govoriti?? Le eno, eno le je treba zapomniti iz tega znamenitega govora, ki ga je čital spuheljski Mihče v parlamentu: — Mihčev čedni bratec je bil svoj čas v luknjo postavljen, ker se je s policaji prepeval in cesarske medalje trgali. In ker Mihče vse svoje „poslaništvo“ za „bratsko ljubezen“ smatra, potegnil se je v državno zbornico edino za svojega brata... Oj Miha, Miha, kako te vodijo tvoji lastni klerikalni komandanti za nos! Ali si v družbi žrebcev res pozabil, da arestantovski „ričet“ tvoje čednega brata našo domovino Avstrijo prav nič ne briga? Kdor je bil zaprt, tam niti devet strupenih gadov te kazni ne odvzame. Ljubi, vbogi, revni, nedolžni Miha, ki se pusti od tvojih žegnanih in profesorskih voditeljev v norca imeti. Morda bodeš, ljubi nedolžni Miha, prihodnjic v parlamentu govor držal o velikanski „krivici“, da moraš za svojega nezakonskega otroka „alimento“ plačevati, ali pa da si postal pri „pšelarjih“ le „korporal“ in ne „feldmaršal“?... Miha iz Picheldorfa, — — — smo tvoji pravi prijatelji! In zato ti svetujemo, da se držiš vojaškega nauka: Nix reden, still sein und Maul halten...

V Ptuj vršilo se je preteklo soboto zapreženje zopet izvoljenega ter od cesarja potrebnega župana g. Jos. Örnig ter podžupana g. Joh. Steudte. Priredba je bila jako slavnostna in je prinesla tudi temeljiti ter stvarni govor našega Örniga, ki dokazuje vse vrline in izredne sposobnosti tega redkega gospodarskega talenta. Ker se zadeva zgolj prebivalstva v mestu tiče, ne moremo natančnega poročila prnesti. Omenimo le, da je g. Örnig že 24 let občinski svetovalec in da je bil zdaj šestič za župana izvoljen. Vodja okrajnega glavarstva g. dr. pl. Netoliczka je s prav laskavimi besedami blagovno delovanje Örnigovo popisal. Slavnost je dokazala globoko ljubezen, ki jo vživa Örnig v kljub sovražnim napadom v vedno večji meri. Njemu kakor vrlomu podžupanu g. Steudteju izrekamo svoje prisrčne čestitke!

V sv. Urbanu pri Ptuj zavladovalo je veliko razburjenje, ko je „Štajerc“ v zadnji svoji številki povedal, da je zagriženi prvaško-klerikalni župan Alojz Veršič mnogo občinskega denarja poveril ter ga je oblast od občinskega predstojništva odstavila in državnemu pravdniku izročila. Vzor-poštenjak je bil ta Veršič — na

Novi kardinali.

V Rimu zborujoči konzistorij imenoval je ravnokar 17 novih kardinalov. Od teh je 10 Italijanov, 2 Amerikanca, 2 Španci, 4 Francozi ter 7 drugih. Od avstrijskih cerkvenih dostojanstvenikov bila sta dva kardinalom

Erzbischof Dr. Fr. Nagl Erzbischof Bauer, Olmütz
Die neuernannten österreichischen Kardinäle

imenovana i. s. nadškof dr. Nagl na Dunaju ter nadškof dr. Bauer v Olomucu. Naša slika kaže ta dva nova avstrijska kardinala. Dr. Bauer bil je l. 1863 duhovnikom posvečen in je postal l. 1882 škof v Brnu. Dr. Nagl pa postal je šele pred kratkim dunajski knez in nadškof.

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z

Dama

„Steckenperfer“ lilijanim mlečnim mlekom
(znamka „Steckenperfer“) od
Bergmann & Co. Telchen a. E.
Kos za 80 h se dobi v vseh
apotekah, drožerijah in trgovinah s parfumom itd.

391

Novice.

Današnja številka ima zopet 4 strani priloge in šteje torej skupaj 12 strani ter več slik.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Brendič govori! Sakrabolt, to pa že je nekaj: Mihče iz Spuhlja govori!... Pri „pšelarjih“ poznal je Miha sicer le en komando in to se glasi: „Nix reden, still sein, Maul halten!“ Ali naš spuheljski Mihče zna več kot konjem repe vihat... Pri „pšelarjih“ je bil korporal in tam je razumel komando „Maul halten.“ Ali zdaj je imel posestvo, katerega mu je prigospodaril njegov oče, ki je tako lepe denarce pri ptujskem okrajnem zastopu zaslužil. In imel je žrebca, ki mu ga je tudi nemški okrajni zastop dal. In imel je krómo, v kateri je prodajal vino, o katerem ne maramo niti besedice

nas pripremo. Čež vsacega človeka, ki smel slabo besedo, le svojih lastnih lumparij ni videl. Krščenstvo mu je kar teklo raz ust in bil je pravi ljubljene politikujočih farjev. Prvaški listi pa, ki znajo vedno pošteno napredno gospodarstvo napadati in naše može psovati, držijo zdaj jezik za zobmi in ne črhnejo niti besedice o svojem sleparskem pristahu. Mi gotovo ne delamo nobene stranke odgovorne za zločine posameznikov. Ali kakšen kraval in krik bi zagnali prvaški listi, ako bi se tak slučaj v vrstah naprednjakov zgodil! O zadevi sami bomo še natančneje podatke prinesli.

Čaščenje. Konjiško požarno društvo imenovalo je g. Karla Wesenschegg za častnega hauptmana. Čestitamo!

Ormoški sejmi, ki so bili zaradi kuge na parklji in gobčih prepovedani, so se zdaj zopet dovolili. Svinjski sejem se je vršil 7. t. m., sejem z govedo in obenem letni sejem pa se vrši v soboto, 11. novembra.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 11. novembra v Oplotnici**, okr. Korošice; v Laškem**, v Brežicah (svinjski sejem); v Spodnjih Hočah*, okr. Maribor; pri Sv. Martinu pri Slov. Gradcu**, pri Sv. Martinu ob Paki, okr. Šoštanj; v Ormožu**: v Lipnici. Dne 12. novembra na Gomilici, okr. Lipnica. Dne 14. novembra v Ljutomeru*; v Ormožu (sejem s ščetinariji); v Rogatcu (sejem z veliko ščetinariji). Dne 15. novembra na Vranskem**; v Radgoni**; v Poljčanah**, okr. Slov. Bistrica; v Središču**, okr. Ormož; na Ptuj (sejem s ščetinariji); v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; v Arvežu (sejem z drobnico). Dne 16. novembra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogatino). Dne 17. novembra v Rogatcu (sejem s ščetinariji); v Gradcu (sejem z malo klavno živino). Dne 18. novembra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 20. novembra v Šoštanju*; Ljubnem**, okr. Gornji grad; pri Sv. Juriju ob juž. žel., okr. Celje; v Podsedrič**, okr. Kozje; pri Sv. Juriju ob Pesnici**, okr. Maribor; v Rušah**, okr. Maribor; na Gornji Polskavi**, okr. Slovenja Bistrica; v Slovenjem Gradcu**. Dne 21. novembra pri Sv. Juriju**, okr. Vransko; v Podčetrtru**, okr. Kozje; v Radgoni; pri Sv. Juriju ob Ščavnici**, okr. Gornja Radgona; v Ormožu (sejem s ščetinariji); v Arvežu**.

Vinske cene v konjiškem okraju. „Grazer Tagblatt“ poroča iz Konjice, da je v konjiškem okraju letošnja trgatav komaj polovico pričakovanega pridelka prinesla. Cene vina znašajo od 44 do 52 kron za hektoliter, pri sortnih vinah pa seveda več. — Temu poročilu imamo še pristaviti, da je tudi v tem okraju vino izredne kakovosti in bode torej slava „Elferweina“ tudi letos zaslovela.

Umrli je v Ptuj mlada profesorjeva soproga Paula Brauner. Lahka ji zemljica!

Ribe zastrupil je nekdo v Mariboru v mestnem bajeju. Ribe so bile last trgovca K. Gollesch, ki ima za 100 K škode.

Roparski napad. Posestnica Marija Zidarič iz Sel peljala se je na sejem v Zagreb. Spotoma skočil je neznanec na voz in jo sunil s nožem v hrbet. Bila je k sreči tako dobro oblečena, da se ji ni nič zgodilo. Ko je prišla na pomoč klicati, izginil je ropar v bližnjem gozdu.

Uboj. Pri Konovinih krčmi v Velenju napadel je rudar Andrej Centrih železničarja Jožefa Sveta. Vrgel ga je na tla in ga obsuval tako hudo z nožem, da je Svet na ranah umrl. Divjaka Centriha so zaradi uboja zaprli.

Zopet roparski napad. Neki Edvard Komar je napadel v Dobavi organista in lovskega nadzornika Plohl ter mu skušal puško odvzeti. Pomagal mu je še neki drugi ropar. Plohlu se je posrečilo zbežati. Komar je že zaprt.

Vlomili so pri trgovcu Stieberz v Mariboru. Tatovi so pokradli 150 K denarja, med tem 40 jubilejskih kron. Vredna zlatina, ki je bila v isti shrambi, je tat pustil. Istotako denarnico z večjo svoto ter hranilno knjižico.

Pretep. V Podgorju pri Sevnici so se fantje stekli. Fant Plahuta vzel je železno palico in udaril tovariša Kožuh v obraz; prebil mu je čelo ter ga težko ranil.

S čevljariskim nožem sunil je učenec Jos. Ogrizek v Mariboru prepiru z drugimi pobiči tovariša Antona Perklča ter ga je težko ranil.

Obstrelil se je pri neprevidnem ravnanju z revolverjem v Mariboru vojak Alfred Gasperl. Ranil se je hudo.

Zaradi plačila sta se skregala in stepla pri Št. Pavlu posestnik Joh. Žgank in zidar Alojz Stancer. Zadnji je prvemu brke iztrgal in ga sploh ranil.

Vroča kri. V okolici Kozjega so fantje Moskon, Bracun, Romih in Zupevc pred oknom posestnikove hčerke Jožefe Pečnik prepevali. Tej pa ni bilo nič za ljubavno petje in je fante pošteno ozmerjala. Razjarjeni fantje pa so metal kamenje in polena skozi okno ter so s tem napravili mnogo škode.

Za kolo osleparil je v Celju neznanec posestnika Franca Dernoluc iz Ločice. Kolo je vredno 84 K.

Požig? Pri Slov. Gradcu pogorela je hiša posestnika Jurja Rečnik. Kér stoji Rečnik na slabem glasu, ker je bila hiša izredno visoko zavarovana in je pri Rečniku že preje dvakrat goreti pričelo, sumi se, da se je nalašč zažgalo. Preiskava bode že resnico na dan spravila.

Vlomil je neznan tat v Celju v stanovanje uradnika Ferd. Nussmüller ter pokradel zlatnine za več sto kron.

Ponočni napad. Tovarnar Rudolf Slatinšek bil je s kuharico Ano Ratej v neki krčmi pri Konjicah. Ko je šel domu, sledil mu je neki fant in ga je brez vsacega povoda z nožem napadel. Obrezal mu je ves obraz, tako da je tudi eno oko v nevarnosti.

Otroka ukradla. Vlačuga Antonija Ribič prenočila je pri posestnici Mak v Osenici. Drugi dan pa je s 13 letno Makovo hčerko neznano kam izginila. Tudi več obleke je pokradla. Zanjči so jo videli v Celju z nekim možem in ukradenim otrokom. — Ravno se nam poroča, da je neki znanec Makovem otroka že nazaj pripeljal.

Z orožniki stebel se je v Trbovljah rudar Leopold Brundič. Orožniki so ga hoteli namreč aretirati, ker je grozil tovarišu Poglajenu s smrtjo. Z odprtim nožem je orožnike naskočil. Zdj bode šel vsled neume jeze več mesecev v luknjo.

Požar. Pogorela je klet trgovca Kračuna v Rečju, v kateri je bilo mnogo špirita, petroleja in olja ter karbida. Ko so prišli gasilci iz Konjice, so domačini že pogumno in pridno gasili. S pomočjo gasilcev so ogenj omejili in večjo nesrečo preprečili. Kračun ima škode za 7—8000 K. Hvala grè tudi g. dr. Lederer, ki je dal gasilec konje na razpolago, ter gg. konjiškim orožnikom.

Iz strahu pred kaznijo zaradi šolske zamude skočil je v Mariboru s samomorskim namenom šolar L. Frass iz 2. nadstropja. Zlomil se je nogo in so težko ranjenega v bolnišnico pripeljali.

Roparski napad. Brata Franc in Vinko Gajzer v Nadoleh sta napadla posestnika Šentaka, ga pobila na tla in mu oropala 1 K denarja. Drugi dan so ju orožniki v ječo odgnali.

Iz ljubosumnosti grozil je v Sv. Pankraciju posestnik Korent svoji ženi že večkrat s smrtjo. Napadel jo je tudi že z nožem in s sekiro ter jo hudo ranil. Naznanili so ga sodniji.

Iz Koroškega.

Iz Borovelj prinaša „Š-Mir“ skoraj v vsaki številki to ali ono lažnjivo vest. Zlasti zagriženi duhovnik Arnuš iz Spodnjega Ljubljana napada v tej cunji ne samo kmete, od katerih živi, marveč tudi svojega lastnega škofa. V svoji številki od 28. p. m. prinesel je „Š-Mir“ nesramno duhovniško laž, da boroveljska občina davkoplačevalce slepari. „Š-Mir“ pravi, da je občina šele z d a j zgradbo boroveljske meščanske šole razpisala, medtem ko Koschat šolo že dolgo gradi. Na ta način, pravi lažnjivi kljucek, se prebivalcem in oblasti pesek v oči trosi. . . . Kaj je na tej stvari? Resnica je, da je bila zgradba šole že 28. septembra razpisana. Predpela se je moralo provizorično oddati z ozirom na pozni čas v letu. Na interese davkoplačevalcev se je v vsakem oziru gledalo; kajti predpela se je oddalo pod pogojem 5% nega popusta od svote razpisa. O provizorični oddaji predpela Koschatu se je deželni odbor in okrajni šolski svet

že 16. septembra obvestilo. Kje je torej tu kakšna skrivnost ali kakšno oškodovanje? „Š-Mirove“ laži smrdijo pač že do neba!

Poljski tatovi. V spodnji Gorici pri Celovcu pokradli so tatovi posestniku Lovrencu Glantschnig za 60 K krompirja; istotako raznim drugim kmetom. Posestniku Darabnitschek ukradli so 200 zeljnatih glav. Orožniki so tatove že izsledili in naznanili.

Ukradel je neznanec posestniku Ušnik v Teisendorfu denarnico s 120 K in uro za 25 K. — V Sv. Jakobu ukradel je nekdo hlapcu Novaku hranilno knjižico za 380 K.

Zaprli so orožniki v Krškem hlapca Dürnbacher in Glanzer, ker sta divjačini zanjke nastavljala in jo kradla.

Rop. Dva „vandrovca“ napadla sta pri Kutschallu ključarja Adolfa Lauger in mu oropala nekaj denarja ter več spričeval. Orožniki so roparja že vjeli i. s. sta to peka Anton Flödl ter Konrad Zechner. Oba sta sodniji oddana.

Pobegnili je iz občine Köttschach nekda Magdalena Fieger. Preje je izvršila neko sleparijo.

Umor pred 30 leti. Te dni so orožniki zaprli nekega Leopolda Reischegger, ki je na sumu, da je pred 30 leti na štajersko-koroški meji nekega kmeta umoril. Reischegger prišel je šele pred kratkim iz ječe. Bil je namreč zaradi umora že na dosmrtno ječo obsojen, ali potem pomilščen.

Rože pokradli so brezvestneži iz vrta pri poslopu deželne vlade v Celovcu.

Predrzni rop. V Celovcu je ob belem dnevu neki fantalin neki dami iz rok denarnico iztrgal ter z njo zbežal. V denarnici je bilo precej denarja ter nekaj zlatnine.

Izginila je po nekem domačem prepisu žena čevljarja L. Sommer v Celovcu neznano kam.

Pobegnil je iz Sachsenburga hrvatski učenec Štefan Lizitar. Preje izvršil je razne tatvine in sleparije.

Na lovu umrl je pri Beljaku huzarski ritmojster pl. Luesko. Zadel ga je kap.

Smrtna nesreča. V kamnolomu Stoffier v Toschlingu padel je delavec Tominc iz skale 60 m globoko. Obležal je z zlomljenimi udi takoj mrtev. Nesrečnež zapušta 3 nepreskrbljene otroke.

Po svetu.

Lakota. Iz Sibirije se zopet poroča, da je nastala vsled slabe letine grozovita lakota. 250.000 ljudi je izročenih smrti vsled lakote. Kar na stotine ležijo ljudje v vaseh po cestah ter pričakujejo obupani smrt, ki jih bode trpljenja rešila. Pošilja se posebne vlake z hrano tja; ali vse premalo in prepozno. To so posledice ruske nasilne vlade!

200 oseb živih pokopanih. V rudniku Primrose pri Johannsburgu se je zgodil potres. 200 rudarjev je bilo vsled tega zasutih in živih pokopanih. Bati se je, da ne bode mogoče nobenega rešiti.

Zobna krèma

KALODONT

Ustna voda 40

Smešnice.

Prijazno vabilo. Neki tat ukradel je v prodajalni pet kil kave. Ko je šel z ukradenim blagom ravno iz prodajalne, srečal je ob vratih trgovca. Ta je mislil, da je tat kavo kupil, in je prijazno rekel: »Obiščite me kmalu zopet!«

Zaupanje. Sodnik: »Kako to, da ste temu človeku, ki je popolnoma brez vsacega premoženja, denar posodili?« — Priča: »Ja, rekel mi je Gospod, jaz imam zaupanje do Vas, posodite mi 40 kron! In tako sem mu jih dal.«

Znamenje. Krčmar: »No, kako Vam dopade moj »Tirolec«?« — Gost: »Ej, to je pač pristno tirolsko vino; zdaj že vriska v mojem želodcu.«

Hudomušno. Novopečeni plemenitaž: »Vidite, ta grad so že moji pradedje sezidali.« — Gost: »Tako, takol! Ali so bili Vaši pradedje zidarji?«

Modri sodnik. Na bili mesta, kjer se je zgodila velika tatvina, vršila se je potem sodnijska komisija. Mlad sodnik je hodil semtertja in rekel: »Glejte, gospodje, sledove tatvine; ja, ja, tat je bil jako neroden in neumen.« — Nakrat stopi eden iz vrste gledalcev k sodniku in mu pravi: »Vi ste tepec!« Sum in ropot,